

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Co/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319207707
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8319207707.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a sudcov JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Jany Jančíkovej v sporovej veci žalobkyne: W. W. Č., C.. XX.X.XXXX, S. I. XXXX/XX, XXX XX N., zastúpenej JUDr. Vladimírom Sabadošom, advokátom so sídlom v Michalovciach, Námestie osloboditeľov 77, IČO: 35510536, proti žalovaným: 1/ B. Q., C.. XX.X.XXXX, S. I. XXXX/X, XXX XX N., 2/ Q. T., C.. X.X.XXXX, S. I. XXXX/XXX, XXX XX N., 3/ B. A. A., C.. X.X.XXXX, S. I. XXX/XXX, XXX XX N., zastúpená zákonnou zástupkyňou M. O. A., C.. X.X.XXXX, S. I. XXX/XXX, XXX XX N., 4/ A. A., C.. XX.XX.XXXX, S. I. XXX/XXX, XXX XX N., zastúpená JUDr. Michaelou Šterbákovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Kováčska 40, IČO: 35541369, 5/ M. O. A., C.. X.X.XXXX, S. I. XXX/XXX, XXX XX N., zastúpenej JUDr. Michaelou Šterbákovou, advokátkou so v Košiciach, Kováčska 40, IČO: 35541369, 6/ W. A., C.. XX.X.XXXX, S. H. XX, XXX XX N., zastúpenému JUDr. Michaelou Šterbákovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Kováčska 40, IČO: 35541369, o určenie nehnuteľnosti patriacich do dedičstva, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 12C/45/2019-149 zo 14.7.2021, taktó

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok okrem výroku o zamietnutí žaloby vo vzťahu k žalovanému 6/.

Žalovaní 1/ až 5/ majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobkyni v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia, že nehnuteľnosti zapísané na LV XXXX, k.ú. N., a to parcely CKN 1920, CKN 1922/1 a rodinný dom súpisné č. XXXX nachádzajúci sa na parcele CKN 1920, patria do zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov (dedičstva) po nebohom B. Q., C.. X.XX.XXXX, ktorý zomrel X.X.XXXX.

2. Priznal žalovaným 1/ až 6/ proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Vychádzal zo zistenia, že v súvislosti s predloženým uznesením NS SR sp.zn. 3Cdo/80/20189 zo dňa 25.2.2021, zástupca žalobkyne uviedol, že KS v Prešove vo veci sp.zn 9Co/16/2017 vychádzal z nesprávneho skutkového stavu, keď z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že odvolací súd mal za nesporne preukázané, že BSM B. Q. a B. Q. malo zaniknúť v roku 2007. Táto skutočnosť nie je pravdivá, pretože BSM B. Q. a jej manžela zaniklo až smrťou B. Q.. Ďalej poukazoval na výpovede žalovaných 1/ a 2/ v konaní sp.zn. 11C/77/2014, ale aj v tomto konaní, kedy títo zhodne uviedli, že k prevodu majetku došlo z dôvodu ochrany majetku B. Q., čo bolo potvrdené, a preto mal za to, že predmetnú kúpnu zmluvu a darovaciu zmluvu je potrebné považovať za absolútne neplatný právny úkon s poukázaním na ustanovenie § 37 a nasl. Občianskeho zákonníka.

4. Z vylúchu žalobkyne vyplýva, žalobu podala na súd po dlhodobom uvažovaní, pretože po smrti je otca B. Q. sú rôzne súdne konania, ktorých sa musí zúčastňovať. V konaní sp. zn. 11C/77/2014 vystupovala

ako svedok. V rámci dedičského konania zistila, že do dedičstva po jej otcovi B. Q. nebol zahrnutý všetok majetok, ktorý podľa jej názoru tam mal byť zahrnutý. Týka sa to aj nehnuteľností, ktoré boli predmetom tohto konania, ale aj iného majetku, ktorý nie je predmetom žaloby.

5. Žalobkyňa ďalej uviedla, že jej rodičia, teda žalovaná 1/ s jej otcom B. Q., nemali počas manželstva rozdelené bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, neboli rozvedení s tým, že úkony, ktoré sú uvedené v žalobe, teda kúpna zmluva, darovacia zmluva, boli urobené z dôvodu ochrany majetku jej otca pred konkurzmi. Žalobkyňa uviedla, že vedela o tom, že jej otec chcel najprv túto situáciu riešiť prevodom majetku na jej staršieho syna, s čím ona aj so svojím manželom nesúhlasila. Ako to potom otec riešil nevedela, a až náhodne následne z výpisu LV zistila, že vlastníčkou nehnuteľnosti je jej sestra - žalovaná v 5/. Žalobkyňa našla aj originál darovacej zmluvy, ktorú mal u seba otec a toto svedčí o tom, že skutočne išlo iba o úmysel ochrániť majetok, ktorý patril jej otcovi.

6. Z výsluchu žalobkyne ďalej vyplýva, že po tom čo zistila prevod majetku sa na to pýtala svojho otca, ktorý je povedal, že všetko bolo robené iba formálne, a to z hľadiska ochrany majetku otca pred konkurzom.

7. Zástupkyňa žalovaných 4/, 5/, 6/ počas konania zotrvala na písomných vyjadreniach v celom rozsahu. Poukazovala na uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/80/2019 z 25.2.2021, ktoré právoplatným spôsobom skončilo spor vedený na Okresnom súde Humenné súde pod sp. zn. 11C/77/2014. Podľa zástupkyne žalovaných 4/, 5/, 6/ je potrebné rešpektovať a vnímať vlastné výsledky konania sp.zn. 11C /77/2014.

8. V súvislosti s Notárskou zápisnicou, ktorou bol zúžený rozsah majetku patriaceho do BSM, zástupkyňa žalovaných 4/, 5/, 6/ uviedla, že táto zápisnica, ktorá bola urobená v júni 2007 manželmi Q.Ý. bola uzatvorená ako prejav ich spoločnej vôle a bola v súlade s vtedy platným právom a jeho aplikáciou. Išlo teda o vôľu manželov Q., podľa ktorej právo disponovať s majetkom prešlo na žalovanú 1/, pričom neb. B. Q. bol pri úkonoch prítomný, nikdy netvrdil nemožnosť takejto dispozície a nikdy sa nedovolal neplatnosti takéhoto úkonu, ktorý manželka urobila. V tejto súvislosti poukazovala aj na obsah písomného vyjadrenia zo dňa 28.6.2021, v ktorom zástupkyňa žalovaných 4/, 5/, 6/ poukazovala na ustanovenie § 145 ods. 1 v spojitosti s § 40a Občianskeho zákonníka, keď uviedla, že v bežných veciach môže teda podľa Občianskeho zákonníka disponovať s majetkom v spoločnom vlastníctve každý z manželov a pri ostatných veciach je potrebný súhlas obidvoch manželov, inak je právny úkon neplatný. V tejto súvislosti poukazoval na to, že pokiaľ k takému súhlasu nedošlo, zákon stanovuje premičiacu dobu, v ktorej sa možno dovolať neplatnosti právneho úkonu. V tejto súvislosti zástupkyňa žalovaných 4/, 5/, 6/ vzniesla aj námietku premičania.

9. Žalovaná 1/ poukazovala na správanie svojej dcéry - žalovanej 5/, ktorá ju žalovala na tomto súde v inom konaní o zaplatenie sumy 3.900,- eur ako nedoplatku, a taktiež jej mala splácať mesačne po 300,- eur za nájomné za vlastný dom s tým, že konanie bolo skončené tak, že žaloba bola zamietnutá.

10. Čo sa týka prevodu rodinného domu, ktorý je predmetom sporu, žalovaná 1/ uviedla, že v čase, kedy jej manžel B. Q. netušil, že má už rakovinu, prišiel jeden deň domov, sadol si a povedal jej, že treba niečo s majetkom robiť, treba ho uchrániť, pretože mu to nejaký právnik poradil. Vedela tiež o tom, že v tom čase jej manžel mal problémy v podnikaní, pretože bola na dôchodku, ale pracovala vo firme, a tak vedela o týchto problémoch a o konkurze. Preto sa manžel rozhodol, že urobí takýto úkon, ako urobil. Manžel prišiel za ňou s hotovou vecou a povedal, že majetok sa prevedie na A., že sú to dobrí ľudia a potom, keď to všetko skončí, všetky tieto konania voči firme a skončí konkurz, tak sa to vráti späť. Po pohrebe manžela sa pýtala žalovaného 6/, kedy to dajú do poriadku, pričom tento jej odpovedal, že načo to dávať do poriadku, že aj tak je to v poriadku, že to má jedna z jej dcér. Ona s tým nesúhlasila, lebo má 3 dcéry, ktorým postavili aj rodinné domy a kúpili im aj autá.

11. Z výsluchu žalovanej 2/ vyplýva, že táto potvrdila výpoveď žalobkyne a žalovanej 1/. Žalovaná 2/ ďalej uviedla, že vedela o problémoch otca týkajúcich sa jeho podnikania, teda o konkurzoch a o finančných problémoch a vedela o tom, že rodičia sa snažili uchrániť svoj majetok. Neskôr sa dozvedela od rodičov, akým spôsobom sa snažili zabezpečiť svoj majetok, že boli prepísať majetok s tým, že aj od svojej sestry, teda žalovanej 5/, sa dozvedela, že bola s rodičmi u notára a že boli urobené nejaké veci, aby bol prepísaný majetok. Aké konkrétne veci boli urobené, to v podstate nevedela uviesť. Žalovaná 2/

potvrdila to, že najprv majetok bol prepísaný na pána A. a potom neskôr na jej sestru. Toto všetko bolo urobené z toho dôvodu, aby rodičia zabezpečili, teda ochránili svoj majetok.

12. Žalovaná 5/ vo svojej výpovedi uviedla, že jej otec bol onkologickým pacientom od roku 2004, a teda nie je pravdivé tvrdenie jej matky, teda žalovanej 1/, že jej otec v roku 2010 ešte nevedel, že má rakovinu. Žalovaná 5/ ďalej uviedla, že jej sestra, teda žalobkyňa, sa dozvedela o prepísaní majetku od žalovanej 5/ telefonicky, pričom žalovaná 5/ najprv o tom informovala staršiu sestru Q. a neskôr mladšiu sestru W.. Povedala im to telefonicky a do roku 2013, do smrti otca, všetci toto rozhodnutie rešpektovali, nikdy sa o tom nerozprávalo, keď sa stretli na ich spoločných rodinných stretnutiach a nikto sa na nič nepýtal.

13. Žalovaná 5/ potvrdila prevod nehnuteľnosti tak, ako je to uvedené v žalobe. Najprv rodinný dom kúpil jej svokor žalovaný 6/, a potom ho previedol na ňu darovacou zmluvou s tým, že tak sa rozhodol jej otec, resp. dohodli sa na tom jej rodičia, pričom, o tom boli informované aj jej sestry a až do smrti otca sa o tom nikdy nerozprávalo. Tieto úkony boli urobené pred notárom z hľadiska toho, aby to bolo právne v poriadku a neb. otec jej nikdy nepovedal, že by sa to malo vrátiť späť.

14. Z obsahu spisu Okresného súdu Humenné sp.zn. 14D/74/2013 vyplýva, že na Okresnom súde Humenné sa pod touto spisovou značkou vedie dedičské konanie po neb. B. Q., zomrelom dňa X.X.XXXX. Uznesením sp.zn. 14D/74/2013, Dnot 22/2013 zo dňa 4.11.2020 súd konanie prerušil až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Humenné pod sp.zn. 12C/45/2019.

15. Z obsahu Notárskej zápisnice C. XXX/XXXX, C. XXXXX/XXXX, C. J. XXXXX/XXXX zo dňa 22.6.2007 napísanej na Notárskom úrade W.. A. Q. A. N., vyplýva, že predmetnou zápisnicou bola uzatvorená dohoda manželov B. Q. a B. Q. o zúžení zákonom stanoveného rozsahu BSM (č.l. 61).

16. Podľa názoru súdu je však potrebné uviesť, že v konaní sp.zn. 11C/77/2014 súdy konštatovali, že B. Q. s jej neb. manželom B. Q. mali v roku 2007 zrušené BSM, avšak táto skutočnosť nebola ničím preukázaná.

17. Je nespornou skutočnosťou, že dňa 22.6.2007 bola spísaná na notárskom úrade W.. Q. A. N. Notárska Zápisnica č. C. XXX/XXXX, C. XXXXX/XXXX, C. XXXXX podľa ktorej si neb. B. Q. a manželka zúžili zákonom stanovený rozsahu BSM, pričom podľa tejto dohody bola potom ako vlastníčka rodinného domu s.č. XXXX a parcel CKN 1920, CKN 1921/1 v kat. úz. N. zapísaná v katastri nehnuteľnosti žalovaná 1/. Týmto právnym úkonom však nedošlo k zrušeniu BSM B. Q. a jej neb. manžela a toto zaniklo až smrťou B. Q..

18. Taktiež je nesporné, že následne žalovaná 1/ počas trvania manželstva dňa 3.6.2010 uzatvorila Kúpnu zmluvu so žalovaným 6/ W. A., ktorému odpredala nehnuteľnosti, a to rodinný dom s.č. XXXX, ako aj parcely CKN 1920 a CKN 1921/1 v kat. úz. N..

19. Dňa 10.6.2010 žalovaný 6/ darovacou zmluvou daroval predmetné nehnuteľnosti žalovanej 5/.

20. Podľa názoru súdu Dohodu o zúžení rozsahu BSM uzatvretú dňa 22.6.2007 medzi B. Q. a neb. B. Q., je potrebné považovať podľa § 39 OZ za neplatnú pre rozpor so zákonom, z dôvodu, že podľa § 143a ods. 1 OZ môže byť dohoda o zúžení rozsahu majetku pariačeho do BSM uzatvretá iba do budúca, teda sa nemôže vzťahovať na majetok, ktorý bol nadobudnutý pred jej uzavretím, tak ako to bolo v danej veci.

21. Z uvedeného teda vyplýva, že aj napriek tomu, že v katastri nehnuteľností bola po uzavretí Dohody o zúžení rozsahu BSM zo dňa 22.6.2007 zapísaná ako výlučná vlastníčka nehnuteľnosti, a to rodinného domu s. č. XXXX ako parcel CKN 1920 a CKN 1921/1 v kat. úz. N. žalovaná 1/, podľa názoru súdu tieto patrili naďalej do bezpodielového spoluvlastníctva B. Q. a jej manžela B. Q..

22. Keď žalovaná 1/ dňa 3.6.2010 odpredala predmetné nehnuteľnosti žalovanému 6/, mohla tak urobiť iba so súhlasom svojho manžela B. Q., z dôvodu, že nešlo o bežný úkon tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 145 OZ. V konaní sp.zn. 11C/77/2014 súd vychádzal z toho, že neb. B. Q. mal vedomosti o tomto úkone, že tento úkon bol robený z jeho podnetu a že je teda platný.

23. V prípade, že by takýto súhlas B. Q. nebol daný, bolo by potrebné považovať kúpnu zmluvu zo dňa 3.6.2010 uzavretú medzi B. Q. a žalovaným 6/ za relatívne neplatný právny úkon tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 40a OZ.

24. Občiansky zákonník umožňuje dovolať sa relatívnej neplatnosti takéhoto právneho úkonu v lehote 3 rokov odo dňa kedy došlo k uzavretiu tohto úkonu. V danej veci kúpna zmluva bola uzavretá dňa 3.6.2010 a dovolať sa neplatnosti tejto kúpnej zmluvy bolo teda možné do 3.6.2013. Pretože žalobkyňa podala žalobu na súd až dňa 14.10.2019 a zástupkyňa žalovaných počas konania vznesla aj námietku premĺčania, súd žalobu zamietol.

25. Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 CSP.

26. Proti rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalobkyňa a navrhla, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

27. Odvolanie odôvodnil ustanovením § 365 ods. 1 písm. b) CSP, t.j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ustanovením § 365 ods. 1 písm. d) CSP, t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ustanovením § 365 ods. 1 písm. e) CSP, t.j. že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, ustanovením § 365 ods. 1 písm. f) CSP, t.j. že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a ustanovením § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t.j. že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

28. Poukázala na to, že rozsudok musí obsahovať odôvodnenie v súlade s § 220 ods. 2 CSP, ktoré musí byť presvedčivé a musí sa vyporiadať so špecifickými námietkami sporu.

29. Nie je zrejmé akou úvahou pri posúdení otázky, či jednotlivými prevodmi nedošlo k simulovaným právnym úkonom, ak súd v danej veci odkazuje na výsledky konania pod sp.zn. 11C/77/2014, v ktorom sa súdy vyporiadali aj s námietkou zástupcu žalobkyne v tomto konaní v súvislosti so simulovaným právnym úkonom, pričom súdy dospeli k záveru, že napádané právne úkony je potrebné považovať za platné, pričom v zapätí súd pripúšťa, že v konaní pod sp.zn. 11C/77/2014 súdy vychádzali z nesprávnych skutkových zistení, keď svoje rozhodnutie opreli o nepravdivú skutočnosť, že B. Q. s jej nebohým manželom B. Q. mali v roku 2007 zrušené BSM. Žiadnym spôsobom súd neodôvodnil, ako sám na základe svojich úvah sa vyporiadal s touto dôležitou otázkou. Taktiež sa nevyporiadal s otázkou prečo neuveril tvrdeniam žalovaných 1/ a 2/ napriek tomu, že vo svojich výsluchoch na pojednávaní 9.9.2020 potvrdili skutočnosť tvrdenú žalobkyňou, že všetky úkony boli robené formálne z hľadiska ochrany majetku. Námietkou, že ide o absolútne neplatné právne úkony sa súd nezaoberal, obmedzil sa len na opis záveru súdu z iného konania, hoci konštatoval, že BSM B. Q. a jej nebohého manžela zanikol až smrťou B. Q., čím potvrdil neopodstatnenosť záverov súdov v týchto predchádzajúcich konaniach.

30. Ďalšou vadou je skutočnosť, že napriek námietke právneho zástupcu z 9.9.2020 neustanovil žalovaným 3/ a 4/, t.j. maloletým deťom žalovanej 5/ opatrovníka napriek zjavnej kolízii záujmov.

31. Súd nesprávne vyhodnotil potenciálnu relevanciu navrhovaných dôkazov a pochybil, ak zamietol vykonať navrhované dôkazy, ktoré žalobkyňa navrhla, t.j. pripojenie exekučného spisu Okresného súdu Humenné sp.zn. 17Er/495/2020 o začatí reštrukturalizačného konania voči dlžníkovi B. Q.. Tým by sa potvrdila skutočnosť tvrdená žalobkyňou a žalovanými 1/ a 2/ o dôvodoch uzavretia jednotlivých zmlúv. Svedčí o tom časová postupnosť jednotlivých krokov, keď nebohý B. Q. podal návrh na Okresný súd Prešov na povolenie reštrukturalizácie z 24.10.2010.

32. Súd teda pochybil pokiaľ vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli a neboli účastníkmi konania prednesené.

33. Súd dospel aj k nesprávnym skutkovým zisteniam a nevyporiadal sa so všetkými skutočnosťami pre náležité zistenie skutkového stavu.

34. Napriek tomu, že dohodu o zúžení rozsahu BSM uzavretú 22.6.2007 medzi B. Q. a nebohým B. Q. považoval podľa § 39 Občianskeho zákonníka za neplatnú pre rozpor so zákonom, teda za absolútne neplatný právny úkon, t.j. ďalší nadväzujúci právny úkon - kúpnu zmluvu z 3.6.2010 uzavretú medzi žalovanou 1/ B. Q. a žalovaným 6/ W. A. považoval za relatívne neplatný právny úkon. V čase uzavretia tejto zmluvy prevádzané nehnuteľnosti patrili do BSM B. Q. a B. Q..

35. Nedodržanie právnej normy - § 46 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka o písomnej forme právneho úkonu má za následok absolútne neplatnosť tohto úkonu. Ako vyplýva z listinného dôkazu - citovanej kúpnej zmluvy, absencia podpisu predávajúceho (B. Q.) je dôvodom absolútne neplatného právneho úkonu a taktiež aj darovacej zmluvy uzavretej 10.6.2010 medzi žalovaným 6/ a žalovanou 5/. Bola porušená základná zásada právneho poriadku, podľa ktorej nikto nemôže na iného previesť viac práv ako sám má.

36. Správa katastra Humenné nezákonným spôsobom povolila jednotlivé vklady vlastníckych práv.

37. Z judikatúry Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR vyplýva, že na základe absolútne neplatného právneho úkonu nemôže dôjsť k platnému prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a nemožno uvažovať o ochrane vlastníckeho práva hoci aj vo vzťahu k dobromyseľnému nadobúdateľovi. Napriek tomu je z vykonaných dôkazov zrejmé, že zo strany žalovaných nemožno uvažovať o dobromyseľnosti, čo vo svojej výpovedi na pojednávaní 9.9.2010 potvrdila aj žalovaná 5/, keď uviedla, že bola prítomná pri všetkých úkonoch.

38. Žalovaní 4/, 5/, a 6/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne navrhli rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

39. Ostatní žalovaní sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadrili.

40. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

41. So zreteľom na obsah odvolania žalobkyne, v odvolacom konaní bol preskúmaný rozsudok vo vzťahu k žalovaným 1/ až 5/, pretože odvolanie žalobkyne nesmerovalo proti výroku o zamietnutí žaloby vo vzťahu k žalovanému 6/, a preto tento výrok (napriek vyjadreniu sa žalovaného 6/ v odvolacom konaní), ktorý odvolaním žalobkyne napadnutý nebol, v odvolacom konaní preskúmaný nebol a ako taký nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods. 2 CSP).

42. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie nič sa nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania, pričom nemožno mať pochybnosti ani o správnosti právneho posúdenia prejednávanej veci súdom prvej inštancie a nebola zistená vada konania, ktorá by spočívala v nesprávnom procesnom postupe znemožňujúcom strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

43. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechi dobrým mravom.

44. Podľa § 40a Občianskeho zákonníka, ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa ustanovení § 49a, 140, § 145 ods. 1, § 479, § 589 a § 701 ods. 1, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá. Neplatnosti sa nemôže dovolávať ten, kto ju sám spôsobil. To isté platí, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje dohoda účastníkov (§ 40). Ak je právny úkon v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom o cenách, je neplatný iba v rozsahu, v ktorom odporuje tomuto predpisu, ak sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti dovolá.

45. Podľa § 143a ods.1 Občianskeho zákonníka, manželia môžu dohodou rozšíriť alebo zúžiť zákonom určený rozsah bezpodielového spoluvlastníctva. Obdobne sa môžu dohodnúť aj o správe spoločného majetku.

46. Podľa § 145 ods.1 Občianskeho zákonníka, bežné veci týkajúce sa spoločných vecí môže vybavovať každý z manželov. V ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov; inak je právny úkon neplatný.

47. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

48. V prejednávanej veci bolo nepochybne preukázané, že dedičské konanie po nebohom B. Q., ktorý zomrel X.X.XXXX, sa vedie na Okresnom súde Humenné pod sp.zn. 14D/74/2013, pričom toto konanie bolo prerušené do skončenia konania v prejednávanej veci, t.j. 12C/45/2019, Okresného súdu Humenné. Nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto konania sú zapísané na LV XXXXX, k.ú. N., ako parcely CKN 1920 a 1921/1, ako aj dom súpisné číslo 5001, nachádzajúci sa na parcele CKN 1920, pričom ako vlastníčka je zapísaná žalovaná 5/. Tieto nehnuteľnosti odpredala žalovaná 1/ žalovanému 6/ kúpnu zmluvou z 3.6.2020, pričom darovacou zmluvou z 10.6.2020 žalovaný 6/ daroval tieto nehnuteľnosti žalovanej 5/.

49. Nemožno konštatovať, že súd prvej inštancie pochybil pokiaľ v otázke hodnotenia tzv. simulovaných právnych úkonov, ktoré mali nastať pri prejednávaných prevodoch, vychádzal zo záverov vyplývajúcich z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/80/2019 z 25.2.2021, ktorý sa zaoberal v dovolacom konaní prevodmi predmetných nehnuteľností vo vzťahu ku konaniu Okresného súdu Humenné pod sp.zn. 11C/77/2014 a Krajského súdu Prešove pod sp.zn. 9Co/16/2017, pričom konštatoval, že v prejednávanej veci nebolo dostatočne ozrejmené, prečo by s ohľadom na okolnosti prípadu bolo potrebné simulovať prevod vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam. Ak nebola preukázaná príčina, ani účel tvrdenej simulácie právneho úkonu - kúpnej zmluvy, vyvstáva otázka, na základe čoho mohol a mal žalovaný 6/ W. A. ako kupujúci racionálne rozpoznať, alebo dôvodne predpokladať, že vôľa a prejav na strane žalobkyne (v aktuálne prejednávanej veci žalovanej 1/ B. Q.) sa vedome nezhodujú a že ide o simulovaný právny úkon. Tieto pochybnosti neboli odstránené ani výsluchom navrhovaných svedkov. Z výpovedí zadovážených v tomto inom konaní vyplýva, že manžel žalobkyne (v aktuálnej prejednávanej veci žalovanej 1/) chcel prevod predmetných nehnuteľností simulovať a oboznámil s tým žalovanú 1/ a svedkov, ale zo žiadnej svedeckej výpovede nevyplýva, že by manžel žalovanej 1/ komunikoval ohľadom tohto zámeru aj so žalovaným 6/ W. A., že ho s takýmto riešením vzniknutej situácie oboznámil a že žalovaný 6/ W. A. so simuláciou prevodu súhlasil alebo aspoň bol s ňou uzrozmenný. Žalovaná 1/ (v tomto predchádzajúcom konaní žalobkyňa) neunesla dôkazné bremeno v konaní.

50. Taktiež nemožno súhlasiť s odvolacou námietkou žalobkyne, že došlo k procesnému pochybeniu v podobe neustanovenia kolízneho opatrovníka žalovaným 3/ a 4/ (maloletá A. A. a pôvodne maloletá A. A.), nakoľko žalovaná 4/ v priebehu konania 15.10.2020 nadobudla plnoletosť, pričom jej ďalšie vystupovanie v tomto konaní nesmerovalo k opačným stanoviskám než aké zaujala jej zákonná zástupkyňa žalovaná 5/ M.. O. A. (a jej právna zástupkyňa), pričom tento rozpor v záujmoch nie je zrejмый ani vo vzťahu k naďalej maloletej A. A..

51. Súd prvej inštancie sa náležite vypořiadal aj s tým, že kúpna zmluva z 3.6.2010 uzavretá medzi žalovanou 1/ B. Q. a žalovaným 6/ W. A. je len relatívne neplatný právny úkon, ktorého neplatnosti by sa musela dotknúť strana dovoliť (t.j. v danom prípade B. Q.). V tejto súvislosti nemožno akceptovať odvolaciu námietku žalobkyne, že absencia podpisu B. Q. na predmetnej kúpnej zmluve z 3.6.2010 je porušením písomnej formy zmluvy o prevode nehnuteľností v zmysle § 46 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Ako bolo vyššie vedené, v skutočnosti ide len o absenciu bezpodielového spoluvlastníka ako účastníka kúpnej zmluvy, čo však nespôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu, ale len relatívnu neplatnosť, pričom v tomto smere táto kúpna zmluva napadnutá nebola.

52. Za týchto okolností ani pripojenie spisov týkajúcich sa reštrukturalizačného konania vo vzťahu k dlžníkovi B. Q. by neprinieslo iné rozhodnutie a hodnotenie dôkazov, najmä v nadväznosti na závery vyplývajúce z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/80/2019 z 25.2.2021 než k akým dospel súd prvej inštancie.

53. Pokiaľ ide o vytýkanú vadu nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, treba konštatovať, že napadnuté rozhodnutie z hľadiska jeho obsahu, ako aj vnútornej logickej štruktúry

jednotlivých častí spĺňa všetky kritériá riadne odôvodneného rozhodnutia v zmysle § 220 ods. 2 CSP, nakoľko súd prvej inštancie uviedol čoho sa žalobkyňa domáhala, aké skutočnosti tvrdila, aké dôkazy označila, aké prostriedky procesného útoku použila a aké boli vyjadrenia žalovaných a prostriedky ich procesnej obrany. Súd taktiež vysvetlil, ktoré okolnosti považoval za preukázané a ktoré nie, a ako vykonané dôkazy hodnotil.

54. Za týchto okolností treba konštatovať, že správne rozhodol súd prvej inštancie pokiaľ žalobu v prejednávanej veci zamietol a so zreteľom na to, že správny je výrok napadnutého rozsudku aj o trovách konania, odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok ako vecne správny potvrdil, pričom v podrobnostiach poukazuje na správne a výstižné dôvody uvedené v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdom prvej inštancie (§ 387 ods. 2 CSP).

55. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalovaní 1/ až 5/ ako sporové strany, ktoré mali v odvolacom konaní plný úspech majú nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalobkyni, ktorá v odvolacom konaní úspech nemala. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

56. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia

rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).